ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ 14ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1981 [1]

Helmut Knoeppel κατά Ἐπιτροπῆς καί Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων

Ὑπόθεση 618/79 A

Στήν ὑπόθεση 618/79 A,

HELMUT KNOEPPEL, κάτοικος Cadrezatte (Varese), Ἰταλία, Via Matteotti 116, ἐκπροσωπούμενος ἀπό τούς B. Potthast καί H.-J. Rüber, δικηγόρους Κολωνίας, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν V. Biel, 18α, rue des Glacis,

προσφεύγων,

κατά

1) ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένης ἀπό τόν J. Pipkorn, μέλος τῆς νομικῆς της ὑπηρεσίας, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν O. Montalto, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

2) ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, ἐκπροσωπουμένου ἀπό τόν νομικό του σύμβουλο J. Carbery, ἐπικουρούμενο ἀπό τόν Tito Gallas, μέ ἀντίκλητο στό Λουξεμβοῦργο τόν D. Fontein, διευθυντή τῆς νομικῆς ὑπηρεσίας τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τραπέζης Ἐπενδύσεων, Kirchberg,

καθ' ὧν,

πού ἔχει ὡς ἀντικείμενο προσφυγή, μέ τήν ὁποία ὁ προσφεύγων προσβάλλει τόν τρόπο ἐξοφλήσεως τῶν ὑπό τῆς Ἐπιτροπῆς χορηγουμένων στεγαστικῶν δανείων, τίς ὁποῖες ἐτροποποίησε τό ἐν λόγω ὄργανο ἀπό τόν Ἀπρίλιο 1979 βάσει τῶν κανονισμῶν τοῦ Συμβουλίου 3085/78 καί 3086/78, τῆς 21ης Δεκεμβρίου 1978 (JO L 369, σσ. 6 καί 8),

1 — Γλῶσσα διαδικασίας: ἡ γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

συγκείμενο ἀπό τούς G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keeffe καί T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εἰσαγγελεύς: F. Capotorti
γραμματεύς: A. Van Houtte

μετ' ἀκρόαση τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως,

ἐκδίδει τήν παροῦσα

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

Μέ δικόγραφο τῆς 24ης Δεκεμβρίου 1979, ὁ προσφεύγων ἤσκησε πρόσθετη προσφυγή ἐπί τῆς κατά τοῦ Συμβουλίου καί τῆς Ἐπιτροπῆς στρεφομένης κυρίας προσφυγῆς του (πρβλ. ὑποθ. 530-729/79 καί 781/79), μέ τήν ὁποία ζητεῖ ἀπό τό Δικαστήριο:

I. α) νά ἀναγνωρίσει ὡς παράνομο καί νά ἀκυρώσει τό ἐκκαθαριστικό σημείωμα ἀποδοχῶν πού ἐξέδωσε ἡ πρώτη τῶν καθ' ὧν γιά τόν Ἀπρίλιο 1979, καθώς καί τίς ἐπί ἐνστάσεως ἐκδοθεῖσες ἀποφάσεις της τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1979, καθ' ὅ μέρος ἐπίσης ἀφοροῦν τίς κρατήσεις γιά τήν ἐξόφληση στεγαστικοῦ δανείου πού ἐχορήγησε ἡ πρώτη τῶν καθ' ὧν καί οἱ ὁποῖες, ἄν μετατραποῦν τά καταβληθέντα ποσά στήν τιμή συναλλάγματος πού ἐφηρμόσθη κατά τήν καταβολή τοῦ δανείου, ὑπερβαίνουν τό ποσό σέ λιρέτες γιά τό κονδύλι αὐτό·

β) ἐπικουρικῶς, ὡς πρός τούς προσφεύγοντες γιά τούς ὁποίους τό 1975 ἔγινε «ἀναπροσαρμογή» (actualisation) τῶν συμβάσεων δανείου πού εἶχαν συνάψει μέ τήν πρώτη τῶν καθ' ὧν, νά ἀναγνωρίσει ὡς παράνομο καί νά ἀκυρώσει τό ἐκκαθαριστικό σημείωμα ἀποδοχῶν πού ἐξέδωσε ἡ πρώτη τῶν καθ' ὧν γιά τόν Ἀπρίλιο 1979, καθώς καί τίς ἐπί ἐνστάσεως ἐκδοθεῖσες ἀποφάσεις της τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1979, καθ' ὅ μέρος ἐπίσης ἀφοροῦν τίς κρατήσεις γιά τήν ἐξόφληση στεγαστικοῦ δανείου πού ἐχορήγησε ἡ πρώτη τῶν καθ' ὧν καί οἱ ὁποῖες ὑπερβαίνουν τά ποσά σέ λιρέτες πού κατεβλήθησαν πρός τοῦτο μέχρι καί τοῦ Μαρτίου 1979, βάσει ὑψηλότερης τιμῆς συναλλάγματος, ἡ ὁποία ἐφηρμόσθη κατά τήν καταβολή τῶν δανείων κατά τόν χρόνο τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῆς συμβάσεως («actualisation»)·

γ) νά διαπιστώσει ὅτι οἱ μηνιαῖες δόσεις ἐξοφλήσεως τοῦ στεγαστικοῦ δανείου ἀντιστοιχοῦν ἀκόμα, ὅσον ἀφορᾶ τό ποσό σέ λιρέτες, πρός τό κατά τήν 1η Ἀπριλίου 1979 ποσό τους·

δ) ἐπικουρικῶς, γιά τούς προσφεύγοντες τῶν ὁποίων οἱ συμβάσεις «ἀναπροσηρμόσθησαν» τό 1975, νά διαπιστώσει ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τό ποσό

τους σέ λιρέτες, οί μηνιαῖες δόσεις ἐξοφλήσεως τοῦ στεγαστικοῦ δανείου ὑπολογίζονται βάσει τιμῆς συναλλάγματος πού ἀντιστοιχεῖ πρός τήν ἐφαρμοσθεῖσα κατά τήν καταβολή τῶν δανείων κατά τήν «ἀναπροσαρμογή» τους·

ε) ἀκόμη ἐπικουρικότερα, νά διαπιστώσει ὅτι ὁ προσφεύγων ἔχει, ἐπί δύο ἔτη ἀφ' ὅτου ἡ ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου ἀπέκτησε ἰσχύ δεδικασμένου, τήν εὐχέρεια νά προεξοφλήσει τό στεγαστικό του δάνειο βάσει τῆς τιμῆς συναλλάγματος πού ἐφηρμόσθη κατά τήν καταβολή τοῦ δανείου·

ζ) νά ὑποχρεώσει τήν πρώτη τῶν καθ' ὧν νά διορθώσει τόν λογαριασμό στεγαστικοῦ δανείου τοῦ προσφεύγοντος, λαμβάνοντας ὑπ' ὄψη τά αἰτήματα πού διατυπώνονται ὑπό στοιχεῖα I α) ἕως δ)·

η) νά ὑποχρεώσει τήν πρώτη τῶν καθ' ὧν νά καταβάλει στόν προσφεύγοντα σέ ἰταλικές λίρες, τό ποσό τῆς διαφορᾶς πού προκύπτει ἀπό τήν μείωση πού θά διενεργηθεῖ σύμφωνα μέ τό αἴτημα ὑπό στοιχεῖο I ζ)·

II. α) νά ὑποχρεώσει τά καθ' ὧν σέ ἀποζημίωση τοῦ προσφεύγοντος γιά τήν ζημία πού ὑπέστη, καθοριζομένη ἀπό τό Δικαστήριο στό ποσό τῶν τόκων πρός 6 %, πού προκύπτει ἀπό τά καθυστερούμενα ποσά ἀφ' ὅτου κατέστησαν ἀπαιτητά μέχρις ἐξοφλήσεως·

β) νά καταδικάσει τά καθ' ὧν στά δικαστικά ἔξοδα καί τίς λοιπές δαπάνες.

Δεδομένου ὅτι ἡ συμπληρωματική προσφυγή ἐκφεύγει τοῦ ἀντικειμένου τῆς κυρίας δίκης, ἀπεφασίσθη κατόπιν προτάσεως τοῦ προσφεύγοντος καί μέ τήν συναίνεση τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ ἐκδίκασή της ὡς αὐτοτελοῦς προσφυγῆς.

Μέ τό ἀπό 5ης Μαρτίου 1981 ὑπόμνημά του, τό Συμβούλιο προέβαλε ἔνσταση ἀπαραδέκτου τῆς προσφυγῆς, σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 91 παράγραφος 1 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας τοῦ Δικαστηρίου, μέ αἴτημα νά κρίνει τό Δικαστήριο τήν προσφυγή ἀπαράδεκτη, κατά τό μέρος πού στρέφεται κατά τοῦ Συμβουλίου καί νά καταδικάσει τόν προσφεύγοντα στά δικαστικά ἔξοδα. Ἡ παροῦσα ὑπόθεση μόνο τά μέρη τῆς δανειακῆς συμβάσεως δύναται νά ἀφορᾶ. Τό Συμβούλιο ὅμως δέν ἀποτελεῖ μέρος τῆς συμβάσεως αὐτῆς καί ἐπομένως οὔτε διάδικος δύναται νά εἶναι στήν δίκη.

Μέ ὑπόμνημα τῆς 23ης Ἀπριλίου 1981, ὁ προσφεύγων ἀπαντᾶ στήν ἔνσταση ὅτι ὁ λόγος πού τό Συμβούλιο ἔχει συμπεριληφθεῖ στήν παροῦσα προσφυγή εἶναι διότι πρόκειται περί συμπληρωματικῆς προσφυγῆς καί τό Συμβούλιο εἶναι μεταξύ τῶν καθ' ὧν στήν ἀρχική προσφυγή. Δεδομένου ὅτι τό Συμβούλιο δέν ἐπέχει θέση καθ' οὗ στήν παροῦσα προσφυγή, παρέλκει ἡ ἐξέταση τῆς ἐνστάσεώς του. Ὁ προσφεύγων διευκρινίζει ὅτι, ἄν τό Δικαστήριο κρίνει διαφορετικά, παραιτεῖται ἀπό τήν κατά τοῦ Συμβουλίου προσφυγή του.

Σκεπτικό

Τό Συμβούλιο δέν ἀποτελεῖ οὔτε τήν ἁρμοδία γιά τούς διορισμούς ἀρχή, ἔναντι τοῦ προσφεύγοντος, οὔτε μέρος τῆς συμβάσεως δανείου, ἡ ὁποία ἀφορᾶ μόνο τήν Ἐπιτροπή καί τόν προσφεύγοντα. Κατά τήν γνώμη τοῦ ἰδίου τοῦ προσφεύγοντος, τό Συμβούλιο δέν εἶναι ἐπομένως οὔτε διάδικος στήν δίκη. Ὁ προσφεύγων δέν ὑπέβαλε δήλωση παραιτήσεως.

Ὑπό τίς περιστάσεις αὐτές, τό Δικαστήριο (πρῶτο τμῆμα) ἀποφαίνεται ὅτι δέν συντρέχει λόγος ἐνάρξεως τῆς προφορικῆς διαδικασίας.

Ἡ προσφυγή εἶναι ἀπορριπτέα ὡς ἀπαράδεκτος κατά τό μέρος πού στρέφεται κατά τοῦ Συμβουλίου.

Ἐπί τῶν δικαστικῶν ἐξόδων

Σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 69 παράγραφος 2 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, ὁ ἡττηθείς διάδικος καταδικάζεται στά δικαστικά ἔξοδα.

Σύμφωνα ὅμως μέ τό ἄρθρο 70 τοῦ κανονισμοῦ διαδικασίας, προκειμένου περί προσφυγῶν ὑπαλλήλων τῶν Κοινοτήτων, τά ὄργανα φέρουν τά ἔξοδα στά ὁποῖα ὑπεβλήθησαν.

Διά ταῦτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρῶτο τμῆμα)

διατάσσει:

1) **Ἀπορρίπτει τήν προσφυγή ὡς ἀπαράδεκτη κατά τό μέρος πού στρέφεται κατά τοῦ Συμβουλίου.**

2) **Ὁ προσφεύγων καί τό Συμβούλιο φέρουν τά δικαστικά τους ἔξοδα.**

Λουξεμβοῦργο, 14 Ὀκτωβρίου 1981.

Ὁ γραμματεύς

J. A. Pompe

βοηθός γραμματεύς

Ὁ πρόεδρος τοῦ πρώτου τμήματος

G. Bosco